

Aşka Sevdalı Ve Rabbine Ve Vatanına

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Nisan 2024

Müşkül bir renkti öncem minik ellerimle toprağa doğradığım...

Adı ister olsun sitem ister özlem
Nakşında günün
Nesrine doyamadığım
Baharın sevecen yolculuğunda kutsandığım
Kadar kanarken de usulca içim, için için

Çınlayan kulaklarım
Delişmen bir rüzgârım ben ne de olsa içine
Sadece içine ç/ağlayan
Yorgun renklerden imal ettiğim cennetim
Ana vatanım nasıl ki aşk aşikâr
Ve babadan miras kulağıma küpe
Nice öğüt
Nice ağıt
Bir lahit miydi yoksa öncemde saklandığım

Sevecen iklimin neferi bir som altından
Yürek

Miladım da mademki şiir ve aşk
Evren kazan kalemim
İhtişamlı bir kepçe
Bol keseden sevdiğim
Sonsuzluğu sağdığım
Sarmalında göğün
Yerküreye de tutsak olmayan
Bir fermanım ben hatta binlercesi
Günbegün kazdığım adımı derine

Adımladığım duyguların içimde kalmadı da artık ukdesi
Sevdiğim kadar sarkacım iz düşerken
Yüreğime ömrüme
Öykündüğüm ay ve hilal
Ve işte varıp varacağım son durağım
Aşka sevdalı ve Rabbine ve vatanına
Solumda devasa bir yangının da
Meali iken şiiri hüznü damıttığım
O seyyah o soyut rahle

Bir gök bir de kuşlar
Bir yürek nasıl da sızlar
İsyanımsa kendime geç kalmışlığım kadar
Kendime:
Ve de kendimden evrene inşa ettiğim o köprüde
Mademki saklıdır
Diyemediğim sırlar
Sırça köşkünde aşkın
İnim inim inletsen de rüzgâr

Şerefesi yorgun yılların
Tadı damağımda kaldığı kadar
Çocukluğumdan günüme seken onca yıldız onca anı
Çocuk olma sanatı iken sevgi
İstişarede yürek
İçtimada kalem
İbrazım ise aşk
İkazım kendime
İstifli olduğum duygularımsa

Kâh mahşer kâh makber kâh kıblem
Sistematik acılarla revize ettiğim kadar iç sesimin
Fıradır işte
Yılmadan sevdiğim
Yorulmadan yazdığım
Yazmadığımda yandığım
Yâdım ve günüm ve ikbalim
Neylese Rabbim güzel eyler...